

Chr. R. Christensen: En af Aarsagerne til denne Lovgivning er, at man gennem Kornloven har fastsat Priserne paa henholdsviad Rug og Hvede paa modsat Maade af, hvad der var naturligt under Krigen, idet man har gjort Rug dyrere end Hvede, medens Rug som Regel før Krigen var billigere. Jeg forstod Motiveringen for denne Lovgivning, dengang den blev indført; jeg forstaaer den i og for sig ikke mere, saaledes som Udviklingen er, og jeg synes, det havde været naturligere at aflaste denne Lov ved at tilvejebringe det naturlige Prisforhold mellem Rug og Hvede igen. Dette er altsaa ikke sket. Priserne paa Brødkorn er stadig bundne, og jeg skal derfor, uanset at vi ikke helt kan anvende den samme Motivering for denne Lovs Gennemførelse som det første Aar, tilsige mit Partis Støtte til Forlængelse endnu et Aar.

Fuglsang: For saa vidt som ogsaa mit Parti mener, det maa være Regeringens Pligt til enhver Tid at gøre sit yderste for at sikre den brede Befolkning de nødvendige Fødevarer saa billigt som muligt, vil ogsaa vi anbefale Forlængelsen af denne Lov, især da vi ikke i Almindelighed er forvænt med Foranstaltninger, som gaar ud paa at gøre Varerne billigere. Der er, til Trods for at man Gang paa Gang understreger Vigtigheden af at faa Priserne ned, ikke mange Lyspunkter at spore paa dette Omraade. Dette er uheldigt for den økonomiske Udvikling som Helhed og ikke mindst af Hensyn til de mange fagorganiserede Arbejdere, der netop har faaet deres Lønforhold ordnet nu i Foraaret. Vi vil derfor støtte saadanne Forholdsregler, som har til Hensigt at skaffe billigere Varer, ligesom vi vil modsætte os Forsøg paa f. Eks. gennem indirekte Skatter at forhøje Priserne paa Forbrugsartikler.

Principielt vil vi indvende det imod Loven, at den til en vis Grad tilsigter at lade Forbrugerne selv betale en Del af Nedsættelsen; samtidig med, at man yder Tilskud til at gøre Rugbrødet billigere, fremskaffer man i hvert Fald en Del af Omkostningerne ved at lægge en Afgift paa Hveden, hvorved man gør Hvedebrødet dyrere. Lad være, at denne Afgift i Øjeblikket spiller en forholdsvis ringe Rolle, og at det er Staten, der gennem direkte Tilskud betaler den største Part. Men som det siges paa Hærens nye Plakater, naar Staten betaler, saa er det dig, der betaler — med andre Ord, det bliver i sidste Ende Forbrugerne selv, der kommer til at bære Byrden. Og hvad mere er, saa er det, takket

være den Byrde af indirekte Skatter, der allerede findes — og vi trues jo i den nærmeste Fremtid af endnu flere —, desværre netop dem, der har Brug for Hjælp, de fattige, de, der daarligst kan bære Byrderne, som kommer til at betale en ikke ringe Del deraf.

Imidlertid er det selvfølgelig rigtigt, at man ikke stadig kan lægge nye Udskrivninger over paa Staten uden samtidig at være med til at skaffe Udveje for Dækning. Hvad Brødspriserne angaar, har vort Parti anvist en Vej, hvorved i hvert Fald en Del af Nedsættelserne vilde kunne tilvejebringes, nemlig ved at Raastoffet til Brødet, Kornet, gøres billigere. Det er jo saadan, at selve den Prisudvikling, der oprindeligt nødvendiggjorde en Lovgivning af denne Art, ikke alene skyldes naturlige Aarsager, men ogsaa kunstige Indgreb af Rigsdagen, Kornloven af 1940, der i meget høj Grad forhøjede Kornpriserne. Det var denne Kornordning, der gjorde, at Millionbeløb flyttedes fra Forbrugernes Lommer over til det store, kornproducerende Landbrug. Resultaterne aflæses tydeligt i Forrentningsprocent og Skatte- og Formueopgørelser, der paa ingen Maade berettiger til at paa-staa, at Landbruget til Dato har været daarligere stillet end andre Erhverv og Lønarbejderne. Disse Kornpriser, og endnu mere Frikornspriserne, har bragt det store Landbrug store Fordele, som man imidlertid gerne lader ude af Betragtning, naar man med megen Flid sammenligner de vældige Tilskud, som det store U. S. A. og England yder deres Landmænd, med vore mere beskedne Tilskud.

Dette Spørgsmaal bør altsaa tages op til Overvejelse. Jeg nævner det her i Forbindelse med Brødspriserne; at det ogsaa vil være af Betydning paa andre Omraader, bl. a. for Husdyrbruget, der med de nuværende Kornpriser daarligst kan blive rentabelt, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, idet det Spørgsmaal vil blive behandlet ved anden Lejlighed.

Selve Lovens Hensigt, at skaffe billigt Rugbrød, finder vi rigtig og nødvendig og vil derfor anbefale Loven til Forlængelse.

Rasmussen (Gylling): Mit Parti kan tiltræde Forlængelsen af den her omhandlede Lov. Vi sætter megen Pris paa, at Prisgrundlaget, som det nu engang er bundfældet paa dette Omraade, ikke forrykkes. Der er Grund til at understrege, at Landbruget ikke, hverken i Forbindelse med dette Lovforslag eller ved Kornprisernes Fastsæt-